

[Elgaard.]

danske Arbejderstand, der taber paa denne Politik, er betydeligt større end det Tal, der vinder en Smule derved. Derfor er det beklageligt, at det just er dette Omraade inden for dansk Politik, som har skabt, skal vi sige, meget væsentlige Hindringer for Samarbejdet i den samlede Rigsdag gennem disse vanskelige Aar. Nu har man fra Regeringens Side i Kraft af sin nu betydelige politiske Magt jo nok Raad til at være højmodig, og der er da ogsaa Udtalelser fra Regeringens og Regeringspartierne Side, der tyder paa en vis Højmodighed, en vis Invitation til Samarbejde. Jeg siger til Regeringen og Regeringspartierne: Det, der først og fremmest skal bringes i Orden, for at der kan opnaas Samarbejde, er en rigtig Vurdering af de økonomiske Problemer, som det danske Samfund staar over for i Dag. Og jeg vurderer Stillingen saaledes, at paa disse Omraader har man fra Regeringens Side ikke villet høre paa berettigede Indvendinger.

Jeg har et Spørgsmaal specielt til den lille Part af Regeringen og Regeringspartierne, Det radikale Venstre. Det radikale Venstre var under Landstingsvalgkampen gennem deres Ordførere faktisk mere ivrige for at skaffe Flertal i Landstinget for Regeringen, end Socialdemokraterne var. Der var en Fanatisme i den radikale Agitation forud for Valget. Nu har man naaet Maalet, og dette Resultat maa saa føre til, at Det radikale Venstre har en Række Spørgsmaal, som det derigennem haaber at naa et for dem ønskeligt Resultat i. Det Spørgsmaal, jeg da stiller til Det radikale Venstres Ministre og politiske Ordførere, er følgende, om man inden for Det radikale Venstre, hvor man dog i Fortiden, om ikke nu, har været kendt med liberale Ideer, ikke nærer nogen Betænkelighed ved den Udvikling, der i Kraft af Begunstigelsen af Hjemmeindustrien sker paa dette Omraade, derved at nye, stærkt beskyttede Virksomheder vokser op i vort Land.

Nærer Det radikale Venstres Repræsentanter i Rigsdagen virkelig ikke nogen Ængstelse for, at den Dag, da det bliver andre økonomiske Forhold, der bydes det danske Samfund, vil denne skæve Udvikling i dansk Erhvervs- og Beskæftigelsespolitik skabe Vanskeligheder for vort Land, som vi kunde have været sparet for, hvis Det radikale Venstre havde forstaaet sin Opgave inden for Regeringen gennem disse Aar. Jeg vil bede Det radikale Partis Repræsentanter besvare dette Spørgsmaal for mig.

Endvidere vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger, saa kort jeg kan, til de to Ordførere for Regeringspartierne. Jeg forstod den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, Hr. Hartvig Frisch, saaledes, at han ikke kunde lide Ordet „Folkefront“. Det kan jeg egentlig heller ikke, og derfor, kan jeg sige til det ærede Medlem, er dette Ord ikke forekommet i mine Valgagitationstaler. Men naar jeg har sagt dette til det ærede Medlem, saa siger jeg til ham, at det kan ikke være vanskeligt for ham at finde Berøringspunkter imellem de nuværende Regeringspartiers, skal vi sige Valgprogrampunkter og nu ogsaa Lovgivningsprogrampunkter og saa de Punkter, der var Folkefrontens Valgprogrampunkter i Frankrig, Punkter, som denne sejrede paa, og som man ogsaa sejrede paa her i Danmark. Det er ikke vanskeligt. Jeg ser, at det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen ryster paa Hovedet, men det kan ikke nytte noget: Jeg siger til det ærede Medlem, som er Ordfører for Socialdemokratiet, at det er ikke vanskeligt at finde Berøringspunkter. Mere har jeg ikke sagt, men det er ogsaa en Kendsgerning. Jeg skal nævne nogle af dem.

For Folkefrontens Vedkommende var under de for ikke længe siden afholdte Valg i Frankrig et af Programpunkterne, at Mønten skulde holdes. Vi har ogsaa her i Danmark haft et Valg, hvor dette var den nuværende Regerings Program. I Frankrig holdtes den i ganske faa Uger efter Valget, saa blev den skaaret ned — i Danmark nogle Maaneder, samme Resultat. I Frankrig var det et af Folkefrontens Programpunkter, at Arbejdstiden skulde forkortes. Det forekommer mig, at vi ogsaa her i Danmark har hørt af Statsministerens to Trontaler, at Arbejdstiden her i Landet skulde forkortes; det er Berøringspunkt Nr. 2. I Frankrig var det et af Folkefrontens Programpunkter, at Lønningerne skulde holdes. Det forekommer mig, at de Udtalelser, der er fremsat siden Landstingsvalget med Hensyn til Arbejdstiden og Lønningerne, giver Udtryk for, at Kravet her i Danmark er det samme: Arbejdstiden forkortet, Lønningerne holdt. I Frankrig var et af Folkefrontens Programpunkter offentlige Arbejder til Arbejdsløshedens Bekæmpelse i stor Udstrækning. I Danmark er for Regeringspartierne Vedkommende Programmet med Hensyn til Arbejdsløshedsspørgsmaalet: offentlige Arbejder til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden.

Jeg har her nævnt en Række Punkter, der har været fælles for Regeringspartierne